

गोम

गोपालानामीशः । नन्धोषः । यथा,—
“रामहृणाहमयतो गोपेशं परितः परे ॥”

इति सुगबोधम् ॥

श्रीकृष्णश्च ॥

गोप्ता, [कृ] चि, (गोपायति रक्षतीति । गुपू अ
रक्षणे + “कुल्लृचौ ।” ३ । १ । १३३ । इति
लृच् ।) रक्षकः । यथा,

“विप्राणामभयार्थमध्वरविधेर्गोप्ता गुरो-
राज्ञया ॥”

इति राघवपाण्डवीये कविराजः ॥

(तथा च मनुः । ११ । ७६ ।

“ब्राह्मणार्थं गवार्थं वा सदाः प्राणान् परित्यजन् ।
मुष्यते ब्रह्महत्याया गोप्ता गोब्राह्मणस्य च ॥”

गोपायति सर्वाणि यद्वा आत्मानं गोपायति
स्वमायया संतुष्यतीति श्रुतपत्त्या विष्णौ पुं ।
यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ७६ ।

“गोहितो गोपतिर्गोप्ता वृषभाक्षो वृषप्रियः ॥”

स्त्री, गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ५१ ।

“गोमती गुह्यविद्या गौर्गोप्ती गगनगामिनी ॥”

गोप्यः, पुं, (गोप्यते रक्ष्यतेऽसौ इति । गुपू रक्षणे +
“कृहलोप्यत्” । ३ । १ । १२४ । इति ग्यत् ।)

दासः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ दासीपुत्रः ।
रक्षणीये चि । इति मेदिनी । ये । २० । (यथा,
महाभारते । १२ । ४१ । १५ ।

“सहदेवं समीपस्थं नित्यमेव समादिशत् ।
तेन गोप्यो हि वृषतिः सर्वावस्थो विशामुपते ॥”

गोप्यतेऽसाविति । गुपू अ गोपने + कर्मणि
ग्यत् ।) गोपनीयः । यथा,—

“आयुर्वित्तं गृहच्छिद्रं मलमैद्युनभेषजम् ।
अपमानान्नपो दानं नव गोप्यानि यन्नतः ॥”

इति पुराणम् ॥

गोपीसमूहश्च ॥ (तत्र गोपीशब्दात् प्रथमावि-
भक्त्यैवैवचनप्रयोगः ॥)

गोप्यकाः, पुं, (गोप्य एव । स्वार्थे कन् ।) दासः ।
इत्यमरः । २ । १० । १७ ॥

गोप्याधिः, पुं, (गोप्यो रक्षणीय आधिर्धन्वकः ।)
बन्धकविशेषः । (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । ६० ।

“गोप्याधिभोगे नो ढङ्गिः सोपकारेऽप्यतापिते ॥”
“तथा च नारदः ।

अधिक्रियत इत्याधिः स विद्यो यो द्विलक्षणः ।
कृतकालोपनेयश्च यावद्देयोद्यतस्तथा ॥

स पुनर्द्विविधः प्रोक्तो गोप्यो भोग्यस्तथैव च ।
गोप्यो रक्षणीयः ॥” इति मिताश्वरा ॥

गोप्रकाशः, स्त्री, (प्रशस्ता गौर्गोप्तातिः । “प्रशंसा-
वचनेषु ॥” २ । १ । ६६ । इति परनिपातः ।

प्रकाशशब्दस्य नियतलिङ्गतया स्त्रीत्वम् ।)
श्रेष्ठगौः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

गोमखीरः, पुं, (गवि जले भक्षीरः अतिवाचालः ।)
जलकुम्भपक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गोम. नृ क लेपने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदन्त-
पुगं-परं-सकं-सेट् ।) अजुगोमज्ञोमयेन स्थानं
चेटी । इति दुर्गादासः ॥

गोमन्तः

गोमन्तिका, स्त्री, (गोसन्निकटस्था गोप्रिया वा
मन्तिका ।) दंशः । इति शब्दरत्नावली ॥ छांश
इति भाषा ॥

गोमतस्त्रिका, स्त्री, (प्रशस्ता गौर्गोप्तातिः ।
“प्रशंसावचनेषु ॥” २ । १ । ६६ । इति नित्य-

समासेन परनिपातः ।) सुशीला गौः । इति
हलायुधः ॥

गोमती, स्त्री, (बहवो गावो जलानि सन्त्यस्या-
मिति । भूम्नि “तदस्यास्तीति ॥” ५ । २ । ६४ ।

मनुष्यं । “उगितश्च ॥” ४ । १ । ६ । इति डीप् ।)
खनामख्याता नदी । तत्पर्यायः । वाशिष्ठी २ ।

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । ६ । ६१ । ७ ।
“गोमतीं धृतपापाश्च चन्दनाश्च महानदीम् ॥”

अस्यास्तीरे महादेवस्त्र्यामकम्भतारां विरजते ।
यदक्तं महालिङ्गेभरतक्षेत्रे शिवशतनामस्तोत्रे ।

“त्र्यम्बको गोमतीतीरे गोकर्णे च त्रिलोचनः ॥”
गङ्गा । यथा, काशीखण्डे । २६ । ५१ ।

“गोमती गुह्यविद्या गौर्गोप्ती गगनगामिनी ॥”
पीठस्थानस्था भगवती । सा तु गोमन्तपर्वते

वर्तते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ५७ ।
“गोमन्ते गोमती देवी मन्दरे कामचारिणी ॥”

वैदिकमन्त्रभेदः । यथा,—
“पञ्चगव्येन गोघातो मासिकेन विमुष्यति ।

गोमतीश्च जघेद विद्यां गवां गोष्ठे च संवसेत् ॥”
इति प्रायश्चित्ततत्त्वे शातातपः ॥

(गोविशिष्टायाम् ॥)

गोमन्तः, पुं, पर्वतविशेषः । इति जटाधरः ॥
(अयं हि सहायपर्वतविवरस्थितो गिरिः यदुक्तं

हरिवंशे । ६५ । ६३ ।
“ततश्च्युता गमिष्यामः सहाय्य विवरे गिरिम् ।

गोमन्त इति विख्यातं नैकशृङ्गविभूषितम् ॥”
अत्र पर्वते भगवती गोमतीरूपेण विराजते ।

यदुक्तं देवीभागवते । ७ । ३० । ५७ ।
“गोमन्ते गोमती देवी मन्दरे कामचारिणी ॥”

अयं हि द्वितीयमेरुरिव महान् पर्वतः । अस्य
वर्णनं यथा, हरिवंशे । ६६ । ४—२७ ।

“ते चाध्वविधिना सर्वे ततो वै दिवसक्रमात् ।
गोमन्तमचलं प्राप्ता मन्दरं त्रिदशा इव ॥

लताचारवचित्रश्च नानाद्रुमविभूषितम् ।
गन्धायुर्वपिनहाङ्गं चित्रं चित्रैर्मनोरमैः ॥

द्विरेफणसङ्कीर्णं शिलासङ्कटपादपम् ।
मत्तवर्हिण्यनिर्घर्षैर्नादितं मेघघादिभिः ॥

गगनलम्पशिखरं जलदासक्तपादपम् ।
मत्तद्विपविषाणायपरिच्छेदोपलङ्कितम् ॥

कूजझिञ्जिखण्डजगैः समन्तात् प्रतिनादितम् ।
दरीप्रपातामुरवैश्वर्यं प्रादलपल्लवैः ॥

नीलाश्वत्थवृक्षातेर्बहुवर्णं यथा घनम् ।
धातुविशारद्विग्राहं सानुप्रसवभूषितम् ॥

कीर्णं सुरगणैः कान्तैर्मैनांकमिव कामगम् ।
उच्छ्रितं सुविशालायं सन्मलामुपरिखम् ॥

सकानभेदरीप्रस्थं चैताभ्रगणभूषितम् ।
पनसाम्नातकान्त्रिचैर्वैत्रस्यन्दनचन्दनैः ॥

गोमयं

तमालैलावनयुतं मरिचक्षुपसङ्कुलम् ।
पिप्पलीवल्किक्किलं चित्रमिन्द्रुपादपैः ॥

द्रुमैः सर्वरसानाश्च संवतः प्रतिशोभितम् ।
प्रांयुशालवनैर्गुग्गुलं बहुचित्रवनैर्धृतम् ॥

सर्जनिस्रान्जुनवनं पाटलीकुलसङ्कुलम् ।
हिमालैश्च तमालैश्च पुन्नागैश्चोपशोभितम् ॥

जलेषु जलजैश्चैत्रं स्थलेषु स्थलजैरपि ।
पङ्कजैर्द्रुमपक्षैश्च संवतः प्रतिभूषितम् ॥

जम्बूनखलवृक्षाणां कन्दकन्दलभूषितम् ।
चम्पकाशोकवहुलं विस्वतिन्दुकशोभितम् ॥

कूटजैर्नागपुष्पैश्च समन्तादुपशोभितम् ।
नागयूथसमाकीर्णं नृगसङ्घातशोभितम् ॥

सिद्धचारणरक्षोभिः सेवितप्रस्तरान्तरम् ।
विद्याधरगणैर्नित्यमनुकीर्णशिलातलम् ॥

सिंहशार्ङ्गसन्नादैः सततं प्रतिनादितम् ।
सेवितं वारिधाराभिश्चन्द्रपार्दैश्च शोभितम् ॥

स्तुतं त्रिदशगन्धर्वैरश्वरीभिरलङ्कितम् ।
वनस्पतीनां दिवानां पुष्पैश्चैवचैश्चितम् ॥

शक्रवज्रप्रहारानामनभिज्ञं कदाचन ।
दावाभिभयनिर्मुक्तं महावातभयोज्ज्वलितम् ॥

प्रपातप्रभवभिश्च सरिद्रिपशोभितम् ।
जलशैवलशृङ्गायैरन्विधन्तमिव श्रिया ॥

स्थलीभिर्नृगकुशभिः कान्ताभिरुपशोभितम् ।
पार्श्वैरुपलकन्माध्वैर्मैर्धैरिव विभूषितम् ॥

पादपोच्छ्रितसौम्याभिः सपुष्पाभिः समन्ततः ।
मण्डितं वनराजीभिः प्रमदाभिः पतितं यथा ॥

सुन्दरीभिर्दूरीभिश्च कन्दरीभिस्तथैव च ।
तेषु तेजवकाशेषु सदारमिव शोभितम् ॥

ओषधीर्दोषशिखरं वानप्रस्थनिवेवितम् ।
जातरूपैर्वेणोद्देशैः क्षत्रिमैरिव भूषितम् ॥

मूलेन सुविशालेन शिरसायुष्कृतेन च ।
पृथिवीमन्तरीक्षश्च गाहयन्तमिव स्थितम् ॥”

श्रीकृष्णो बलरामेण सह जरासन्धवधात् अत्र
पर्वते पलायमानः स्थितः । ततो मदमत्तैर्बहु-

संखकराजभिरतिगर्वितो जरासन्धः कृष्णं
साहं युयुत्सुराजागमिं गोमन्तपर्वतं दग्धुं

प्रवृत्तः एतत्कथा हरिवंशे ६८ अध्याये विस्त-
रशो द्रष्टव्या ॥*) गवां स्वामिसमूहश्च ॥ (तत्र

गोमन्तस्य प्रथमाविभक्त्यैवैवचनप्रयोगः ॥)

गोमयं, स्त्री पुं, (गोः पुरीषम् । “गोश्च पुरीषे ।”
४ । ३ । १५५ । इति मयट् ।) गवां गूयम् ।

गोवर इति भाषा । तत्पर्यायः । गोविट् २
इत्यमरः । २ । ६ । ५० ॥ जगलम् ३ गोहृन्नम् ४

गोशकत् ५ । इति रत्नमाला । गोपुरीषम् ६
गोविष्टा ७ गोमलम् ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥

तस्य माहात्म्यं यथा,—
“शतं वर्षसहस्राणां तपस्तप्तं सुदुष्करम् ।

गोभिः पूर्वविद्धृष्टभिर्गन्धैश्च श्रेष्ठतामिति ॥
असत्पुरीषस्त्वानेन जनः पूयते सर्वदा ।

शूलता च पवित्रार्थं कुर्वीरन् देवमायुषाः ॥
ताम्ब्यो वरं ददौ ब्रह्मा तपसोऽन्ते स्वयं प्रभुः ।
एवं भवत्विति विमुक्तोऽङ्गारयतेति च ॥”*)